

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 51/26

U Luxembourgju 14. travnja 2026.

Presuda Suda u predmetu C-418/24 | [Obadal]¹

Uzastopni ugovori na određeno vrijeme: mjere koje se u Španjolskoj predviđaju za sankcioniranje njihove zlouporabe u javnom sektoru očito nisu u skladu s pravom Unije

Sud u ovom prethodnom postupku pruža pojašnjenja španjolskom Vrhovnom sudu u pogledu usklađenosti s pravom Unije mjera koje se u Španjolskoj predviđaju za otklanjanje zlouporaba koje nastaju zbog korištenja uzastopnih ugovora na određeno vrijeme u javnom sektoru. Sud smatra da navedene mjere (pretvaranje tih ugovora u „nestalni radni odnos zasnovan na neodređeno vrijeme“; isplata naknada radniku prilikom prestanka radnog odnosa; sustav odgovornosti tijela javne vlasti i organizacija postupaka odabira koji uzimaju u obzir ranije iskustvo radnika i vrijeme službe koje je on posvetio obavljanju svojih poslova) očito ne omogućuju ni da se na odgovarajući način sankcionira ta zlouporaba ni da se otklone posljedice kršenja prava Unije.

Radnica od ožujka 2016. obavlja poslove čuvanja djece u jednom javnom edukacijskom centru pod nadležnošću Autonomne zajednice Madrid (Španjolska) u svojstvu ugovornog djelatnika. Njezin se radni odnos temeljio na šest uzastopnih ugovora na određeno vrijeme, koji su svi bili namijenjeni popunjavanju ispražnjenog radnog mjesta ili zamjeni radnika.

Španjolsko pravosuđe kvalificiralo je njezin radni odnos kao „nestalni radni odnos zasnovan na neodređeno vrijeme“ uz obrazloženje da su njezini uzastopni ugovori na određeno vrijeme predstavljali zlouporabu. To znači da će radnica biti zadržana na svojem radnom mjestu sve dok se ono konačno ne popuni provedbom postupka odabira² te da će primiti naknadu prilikom prestanka svojeg radnog odnosa. Radnica pred španjolskim Vrhovnim sudom traži da se njezin radni odnos proglasi stalnim.

Taj sud ističe da se Sud očitovao o obvezama koje proizlaze iz članka 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme³ u presudi iz 2024.⁴ Cilj tog članka je sprečavanje zlouporaba koje nastaju zbog korištenja uzastopnih ugovora ili radnih odnosa na određeno vrijeme. Međutim, španjolski su sudovi različito primjenjivali tu presudu Suda. Prema mišljenju španjolskog Vrhovnog suda, Sud bi trebao pružiti pojašnjenja kako bi se utvrdilo jesu li nacionalni propis i sudska praksa koji uređuju pojam „nestalni radni odnos zasnovan na neodređeno vrijeme“ usklađeni sa zahtjevima koji proizlaze iz članka 5. Okvirnog sporazuma, odnosno sadržavaju li odgovarajuće mjere za sankcioniranje tih zlouporaba u javnom sektoru.

Sud prije svega podsjeća na to da nije ovlašten očitovati se o tumačenju odredbi nacionalnog prava jer je to zadaća nadležnih nacionalnih sudova. **Stoga će španjolski Vrhovni sud morati ocijeniti omogućuju li mjere predviđene nacionalnim propisom da se na odgovarajući način sankcionira zlouporaba uzastopnih ugovora ili radnih odnosa na određeno vrijeme u javnom sektoru i da se otklone posljedice kršenja prava Unije.**

Ipak, **Sud iznosi pojašnjenja** kojima će se španjolski Vrhovni sud rukovoditi u svojoj ocjeni.

Prema ocjeni Suda, **pretvaranje uzastopnih ugovora na određeno vrijeme u „nestalni radni odnos zasnovan na neodređeno vrijeme“ nije primjerena mjera koja omogućuje da se na odgovarajući način sankcioniraju zlouporabe.** Naime, ta mjera dovodi do zadržavanja radnog odnosa privremene naravi, a time i situacije nesigurnosti zaposlenja dotičnog radnika, pri čemu je **pravo na stabilnost zaposlenja zamišljeno kao glavni element zaštite radnika.**

Sud nakon toga ocjenjuje da **naknade koje se predviđaju** nacionalnim propisom, koje se isplaćuju prilikom prestanka radnog odnosa i na koje se primjenjuje **dvostruko maksimalno ograničenje**⁵, očit^o **ne mogu otkloniti posljedice kršenja prava Unije u svim slučajevima zlouporabe uzastopnih ugovora na određeno vrijeme**⁶.

Nadalje, kada je riječ o **sustavu odgovornosti tijela javne vlasti**, Sud ističe da takav sustav **ne predstavlja odgovarajuću mjeru** u smislu članka 5. **ako je dvosmislen, apstraktan i nepredvidiv te ako ga ne prate** druge djelotvorne, odvrćajuće i proporcionalne mjere koje omogućuju otklanjanje posljedica kršenja prava Unije. **Na španjolskom Vrhovnom sudu je da provjeri**, s jedne strane, je li sustav odgovornosti koji se predviđa u španjolskom pravu zasnovan na nacionalnim odredbama koje su precizne, predvidive i primjenjive u praksi, tako da omogućava da se na odgovarajući način sankcionira dotično tijelo javne vlasti, i, s druge strane, prati li ga ta vrsta mjera.

Konačno, Sud smatra da **ne predstavlja odgovarajuću mjeru** za sprečavanje i sankcioniranje zlouporaba **ni organizacija postupaka odabira** koji, iako uzimaju u obzir ranije iskustvo dotičnog radnika i vrijeme službe koje je on posvetio obavljanju svojih poslova, **ne ograničavaju to uzimanje u obzir samo na kandidate koji su bili žrtve takve zlouporabe**. Naime, prije svega, moguće je da dotični radnik ne sudjeluje u postupku odabira ili da njegova prijava ne bude odabrana. Osim toga, pod uvjetom da to provjeri španjolski Vrhovni sud, uzimanje u obzir spomenutog iskustva i vremena službe očit^o koristi svim radnicima zaposlenima na određeno vrijeme koji imaju takvo iskustvo, uključujući i one koji nisu bili žrtve takve zlouporabe.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i, ovisno o slučaju, kratak prikaz](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ Naziv ovog predmeta je izmišljen. On ne odgovara stvarnom imenu nijedne stranke u postupku.

² Španjolski Vrhovni sud precizira da je priznavanje statusa „stalnog djelatnika” u javnom sektoru ograničeno samo na osobe koje se na radno mjesto u javnom sektoru primaju nakon što su uspješno prošle postupak odabira u skladu s načelima jednakosti, zasluge i sposobnosti, kako su utvrđena u španjolskom Ustavu, te s načelima jednakosti i nediskriminacije, utvrđenima u Povelji Europske unije o temeljnim pravima.

³ Članak 5. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., koji se nalazi u Prilogu [Direktivi Vijeća 1999/70/EZ](#) od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP

⁴ Presuda Suda od 22. veljače 2024., Consejería de Presidencia, Justicia e Interior de la Comunidad de Madrid i dr., [C-59/22, C-110/22 i C-159/22](#)

⁵ To jest ograničenje u visini od 20 dana plaće po godini provedenoj u službi do najviše 12 mjesečnih plaća, u slučaju prvog, te u visini od 33 dana plaće po godini provedenoj u službi do najviše 24 mjesečne plaće, u slučaju drugog.

⁶ Naime, te naknade ne mogu predstavljati ni proporcionalno i djelotvorno rješavanje slučajeva zlouporabe ako njihovo trajanje prelazi određeni broj godina, kao ni odgovarajuću i cjelovitu naknadu štete nastale zbog takvih zlouporaba. Osim toga, s obzirom na to da se te naknade isplaćuju tek u trenutku prestanka radnog odnosa zbog okončanja postupka odabira, one očit^o ne omogućavaju stvarno otklanjanje svih slučajeva zlouporaba, poput slučajeva radnika koji otiđu u mirovinu, daju ili dobiju otkaz prije okončanja postupka odabira.